

ALLES HEEFT ZIJN TIJD

Alles
heeft
zijntijd

J/sestra

Sestra Dagboek
Alles heeft zijn tijd

Ontwerp omslag: Studio Nijenhuis
Opmaak binnenwerk: Gewoon Geertje

Eindredacteur: Yvonne Bos

Met bijdragen van: Jolanda Abspoel-Kromhout, Arenda Haasnoot, Mirjam Muis, Eline Lindeboom, Sarianne van Dalen, Maria van der Galiën-Hoolwerf, Elsje van Ommen-Murris, Eline Pullen, Kari Vermunt, Evelyn Koelewijn, Linda Bruins Slot, Hannah Zandbergen, Caroline de Vente-Bakker.

De bijbelteksten in deze uitgave zijn, tenzij anders aangegeven, ontleend aan de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.

ISBN gebonden boek 978-94-64250-73-2
NUR 707
c-NUR 003

© 2023 Sestra, onderdeel van Jongbloed Christelijke Media – Leeuwarden
Alle rechten voorbehouden.

www.sestra.nl
www.jongbloedmedia.nl

Voorwoord

Voor alles is er een vastgestelde tijd, en er is een tijd voor elk voornemen onder de hemel. Prediker 3:1

Een tijdje geleden ging ik met een vriendin uit eten in een Italiaans restaurant. Het was bedoeld als een snelle hap, want na het eten zouden we direct doorgaan naar een concert. We besloten dan ook geen voorgerecht te nemen en bestelden allebei een glas wijn en een pizza. We vonden het prima om een broodmandje met elkaar te delen, wat aan onze wijn te nippen en ondertussen te wachten op het hoofdgerecht. Tenminste, voor even ... Het was zaterdagavond zeven uur en de topdrukte was duidelijk merkbaar: de ober had vluchtig twee menukaarten op tafel gelegd (lees: gegooid) en rende zwetend door het restaurant. Lege tafeltjes werden binnen een minuut schoon-gemaakt en opnieuw gedekt om de lange rij bij de ingang zo snel mogelijk te kunnen bedienen. In het begin hadden mijn vriendin en ik er niet zoveel last van: we zaten gezellig te praten en hadden de broodjes om de ergste honger te stillen. Maar hoe langer het duurde, des te meer we ervan begonnen te eten. Waar we eerst nog reikhalzend uitkeken naar onze pizza, kregen we er met ieder broodje dat we aten minder zin in. Toen de pizza na drie kwartier eindelijk werd geserveerd, konden we allebei nog maar drie stukken op ...

Ik heb ontdekt dat ik vaak ook op deze manier met het leven omga: het hier en nu behandel ik als een droog broodje waar ik wat onnadenkend op kauw. Ondertussen wacht ik ongeduldig op het hoofdgerecht, de volgende fase, het moment waar het écht om draait: die nieuwe baan, dat andere huis, die relatie. Want als ik dat heb, dan ben ik gelukkig. Dan wordt het anders. Toch? Ik kan zo bezig zijn met wat

hierna komt, dat ik geen oog heb voor datgene wat nu voorhanden is of het totaal niet waardeer. Misschien herken je dat. Het ongeduldige uitzien naar een partner als je vrijgezel bent, een verbouwing die maar niet afkomt of de afstudeerfase die eindeloos lijkt te duren. Misschien heb je jonge kinderen en begin je je elke gebroken nacht meer af te vragen of deze fase ooit voorbijgaat.

Wat zou het mooi zijn als we het leven minder leefden alsof we in een goedkoop, veel te druk Italiaans restaurant zitten, maar in een sterrenrestaurant: elke gang is een levensfase met eigen unieke smaken, geuren en texturen. Van de amuse geniet je op een heel andere manier dan van het hoofdgerecht, of van de wijn die erbij geserveerd wordt.

Volgens mij is dit een les die de schrijver van het bijbelboek Prediker ons wil leren. Immers, zo zegt hij: 'Voor alles is er een vastgestelde tijd, en er is een tijd voor elk voornemen onder de hemel.' (Pred. 3:1) Hij laat ons zien dat we mogen zaaien als het tijd is om te zaaien en oogsten als het tijd is om te oogsten – alles op zijn vastgestelde tijd. In het dagboek dat je nu in handen hebt, komen alle 28 levensthema's uit Prediker 3 aan bod (zaaien, oogsten, zwijgen, spreken, rouwen, dansen, etc.). Op deze manier wandelt het als het ware met je mee door alle seizoenen en gebeurtenissen die zich in een jaar voordoen. Het wil je laten zien dat elke fase een uniek karakter heeft waar je niet aan voorbij hoeft te gaan: dingen waar je van mag genieten, van mag leren of in mag berusten. Maar bovenal wil het je herinneren aan God, die onveranderlijk en alles overstijgend is, of jij nu huilt of lacht, zaait of oogst, rouwt of danst. Ik bid je toe dat die waarheid elke bladzijde dieper in je hart zal wortelen.

Marrit Claus
Uitgever Sestra

Inhoudsopgave

Week 1-4	9
Geboren worden en sterven <i>Jolanda Abspoel-Kromhout</i>	
Week 5-8	38
Planten en het geplante uittrekken <i>Arenda Haasnoot</i>	
Week 9-12	67
Doden en genezen <i>Mirjam Muis</i>	
Week 13-16	96
Afbreken en opbouwen <i>Eline Lindeboom</i>	
Week 17-20	125
Huilen en lachen, rouw bedrijven en huppelen <i>Sarianne van Dalen</i>	
Week 21-24	154
Stenen wegwerpen en stenen verzamelen <i>Maria van der Galiën-Hoolwerf</i>	
Week 25-28	183
Omhelzen en zich ver houden van omhelzen <i>Elsje van Ommen-Murris</i>	

Week 29-32 Zoeken en verloren laten gaan <i>Eline Pullen</i>	212
Week 33-36 Bewaren en wegwerpen <i>Kari Vermunt</i>	241
Week 37-40 Stukscheuren en dichtnaaien <i>Evelyn Koelewijn</i>	270
Week 41-44 Zwijgen en spreken <i>Linda Bruins Slot</i>	299
Week 45-48 Liefhebben en haten <i>Hannah Zandbergen</i>	328
Week 49-52 Oorlog en vrede <i>Caroline de Vente-Bakker</i>	357
Auteurs	387

Week 1-4

**Er is een tijd om
geboren te worden
en een tijd
om te sterven**

JOLANDA ABSPOEL-KROMHOUT

Groots én klein

Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.
Romeinen 11:36

Romeinen 11:33-36

Vandaag is de eerste dag van een jaar waarin we met Prediker allerlei herkenbare levensthema's doorlopen. Het eerste onderwerp dat hij aanstipt, is de cyclus van geboren worden en sterven. In mijn eigen leven gingen die twee het afgelopen jaar hand in hand. Van de ongekende vreugde van nieuw leven waar ik intens van genoot, tot de rauwe werkelijkheid van het sterven en onbegrijpelijk verlies. Mijn leven was een rollercoaster van emoties die alle kanten op gingen, waardoor ik het moeilijk vond het leven van alledag vol te houden.

Bovenstaande tekst hielp me om mijn oog op Jezus gericht te houden. Alles wat er is, de hele cyclus van het leven, is uit Hem ontstaan. Hij heeft het zo bepaald. Hij is aanwezig in alles wat we in het leven meemaken, of het nou vreugde is of verdriet. We hoeven het leven niet alleen te doen, Hij loopt met ons mee. Alles heeft zijn doel, ook al kan ik dat niet overzien en ontbreekt mij de wijsheid het te snappen. Uiteindelijk leven we tot zijn eer; niet alleen in dit leven, maar voor eeuwig.

Dat vind ik zo mooi. Die eeuwigheid! Hij stond aan het begin van de schepping, ver voor wij er waren. En als ons leven eindigt, stopt het niet, het gaat verder in de eeuwigheid. Ons leven hier op aarde is maar een heel klein stukje van Gods eeuwigheid. Wat een troost en vooruitzicht! Geloof jij dat ook? Het kan je elke dag hoop, moed en kracht geven.

Het is een wonder

Ik loof U omdat ik ontzagwekkend wonderlijk gemaakt ben; wonderlijk zijn Uw werken, mijn ziel weet dat zeer goed.
Psalm 139:14

Jakobus 1:17

Vorig jaar werden mijn twee nichtjes geboren, een tweeling die met 32 weken ter wereld kwam. We raceten naar het ziekenhuis en zagen twee gezonde, piepkleine meisjes, iets groter dan de hand van mijn man. Alles zat erop en eraan, en hoe klein ze ook waren, ze lieten van zich horen. In de afgelopen acht maanden mocht ik ze zien ontwikkelen. Ze zijn totaal verschillend van karakter, unieke wezentjes die elk in hun eigen tempo en op hun eigen manier ontdekken en groeien.

Bij de geboorte van zo'n kleintje zie ik altijd de grootsheid van God. Het is en blijft een wonder dat we niet kunnen doorgronden. Zoals Jakobus zegt: een volmaakt cadeau dat door God wordt gegeven. Hij blaast zijn adem en zijn leven in zo'n hulpeloos wezentje en geeft het aan ons om voor dit hulpeloze wezentje te zorgen. Wat een vertrouwen geeft Hij ons, een wonderlijk cadeau.

De manier waarop de moeder van deze twee meisjes met hen omgaat, leert me ook veel over het leven met God. Zoals de moeder met onbegrensde liefde en geduld voor de kleintjes zorgt, zo zorgt God dag in, dag uit voor mij en jou, omdat we zijn kinderen zijn. We mogen in ons eigen tempo ontwikkelen en groeien, in het vertrouwen dat God ons nooit loslaat en onveranderlijk is in zijn goedheid voor ons.

God is bij je als je rouwt

Want zo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoge hemel en in het heilige, en bij de verbrijzelden en nederige van geest, (...) om levend te maken het hart van de verbrijzelden.

Jesaja 57:15

Jesaja 57:14-19

Wanneer iemand met wie je je verbonden voelt sterft, geeft dat een onbeschrijflijk verdriet. Soms voelt het zo overweldigend dat er een periode van diepe rouw aanbreekt waarin maar weinig troost te vinden is. Onverwacht stierf mijn broer, van wie ik zielsveel hield, nog veel te jong en na een kort ziekbed. Na de begrafenis kwam de leegte, waarin er nog maar weinig uit mijn handen kwam en ik uren naar zijn foto staarde. Er lag een deken van verslagenheid over me heen, en ik besepte voor het eerst in mijn leven: dit is rouw.

Die rouw is eenzaam. Niks lijkt meer van belang. Hoe kom je daaruit? Zelf kon ik het alleen maar dagelijks in gebed brengen, want ik wist niet wat ik anders moest doen. Ik deed alles op de automatische piloot. Al snel gingen mensen om mij heen verder met hun leven, maar voor mij stond de tijd stil. God leek ook ver weg, maar als ik nu terugkijk, was Hij er midden in de rouw, in alle lichtpuntjes die ik elke dag wel zag.

Misschien rouw jij om een naaste, of om een ander verlies dat je hebt geleden. Misschien kan bovenstaande tekst je dan hoop geven. God is niet ver weg en onbereikbaar in het hoge en het heilige. Hij is heel dicht bij jou en mij wanneer we een gebroken hart hebben dat hopeloos zoekt naar een uitweg. Hij wil maar één ding: ons hart weer levend maken. Deze belofte mag je omarmen en koesteren. Hij zal je hart weer levend maken.

Een onbeschreven bladzijde?

Uw ogen hebben mijn ongevormd begin gezien, en zij alle werden in Uw boek beschreven, de dagen dat zij gevormd werden, toen er nog niet één van hen bestond.

Psalm 139:16

Psalm 139

Deze hele psalm laat zien met hoeveel zorg en liefde God ons heeft gemaakt en hoe betrokken Hij is bij ons leven; Hij schrijft er zelfs over in zijn boek. In vers 15 staat dat een ongeboren kind geborduurd wordt in de baarmoeder. Vind je dat ook zo'n prachtig beeld? Wij zien die ontwikkeling van een baby vaak als een fysiek proces, maar God ziet het als een zorgvuldig patroon dat helemaal gemaakt wordt zoals Hij het heeft bedacht.

Wij zien de geboorte van een kindje vaak als het startpunt van een leven met dit kind. Als een onbeschreven bladzijde. We houden vanaf dan een boekje bij over de ontwikkeling van het kind. God doet dit anders. Hij begon al vanaf het allereerste moment van het ontstaan over dit kind in zijn boek te schrijven, negen maanden eerder dus. Zo kostbaar is ons leven.

Als God zo naar jouw ontstaan keek, zou Hij dan nu met andere ogen naar je kijken? Ik denk het niet, als je Psalm 139 leest. Hij is zo liefdevol dat Hij geen dag wijkt van je zijde. Hij is voor je en achter je, Hij kent je door en door en is nooit gestopt met schrijven. Zijn boek over jouw leven gaat verder, het is nog niet compleet. Het eindigt pas wanneer het leven hier eindigt en wij bij Hem mogen zijn.

Begrijpen of vertrouwen?

God heeft alles wat er is de goede plaats in de tijd gegeven, en ook heeft Hij de mens inzicht in de tijd gegeven. Toch kan de mens het werk van God niet van begin tot eind doorgronden. Prediker 3:11 (NBV21)

Psalm 121

Leven en sterven staan naast elkaar en zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden. We hopen allemaal dat we heel oud worden. Maar dat is niet bij iedereen het geval. In de vorige overdenking schreef ik over de dagen van het vormeloze begin. Over God die vanaf het allereerste begin in zijn boek over een kind schrijft. Daar ga ik vandaag op verder. Want wat als je zo'n kindje verliest? Dat kindje dat in de moederschoot geborduurd was door God, met zoveel zorg? Wij verloren een kleinkind, twee weken voor zijn geboorte. Het gaf veel verdriet en verwarring. En het riep zoveel vragen op. God had het gegeven en nam het nu weer weg. Waarom? We hebben het allemaal met elkaar doorworsteld en het uitgeschreeuwd naar God. Ons enige houvast was dat God de dagen van dit kindje in de moederschoot had opgeschreven in zijn boek, en dat het nu bij God verder mocht leven. De veiligste plek die we konden bedenken.

De grootste vraag bij heel moeilijke gebeurtenissen is vaak: waarom? We willen God zo graag begrijpen. Maar dat is onmogelijk; Hij is te groot voor ons, en ons verstand te klein.

God vraagt van ons dat we Hem vertrouwen in plaats van proberen te begrijpen. Dat is een heel moeilijk proces, dat tijd kost. Als je het durft, ga je weer openstaan voor wat Hij, onze liefdevolle God, jou wil geven. Durf jij jezelf aan Hem toe te vertrouwen?

Opdracht: dankbaarheid

Schrijf eens op voor wie jij allemaal dankbaar bent, of maak er een fotocollage van (gebruik bijvoorbeeld eigen foto's of plaatjes uit magazines). Zijn er mensen die een belangrijke rol in jouw leven hebben gespeeld? Wie hielp je verder op jouw pad? Wie heeft een blijvende indruk op jou gemaakt?

Als daar mensen tussen zitten die je mist en om wie je verdriet hebt, probeer in het gemis dan ook eens op te schrijven waar je dankbaar voor bent. Je dankbare herinneringen mag je omarmen in je gemis.

Gebed

*Hemelse Vader,
dank U wel dat U mij en de anderen om mij heen zo mooi hebt gemaakt.
Dank U wel dat U mij door en door kent en altijd naast mij loopt.
Bij U ben ik veilig en voel ik me thuis.
Dank U wel dat U voor mij zorgt.
Heer, ik draag ook verdriet met me mee.
Er zijn dingen kapotgegaan, ik ben mensen verloren onderweg.
Heer, wilt U mij genezen en troosten, wanneer ik de pijn daarvan voel?
Wilt U nieuw leven geven, nu mijn hart gebroken is?
Dank voor uw belofte van eeuwig leven, heel dicht bij U,
door alles wat Jezus heeft gedaan.
Daar kunnen we U nooit genoeg voor danken.
Amen.*

Een andere weg inslaan

Zie, Ik heb u in beide handpalmen gegraveerd.

Jesaja 49:16a

Jesaja 49:14-16

Een paar jaar geleden verhuisde ik naar een ander deel van het land, startte daar een nieuwe baan en kocht een klushuis, waar veel werk aan te doen was. Dat allemaal om maar één reden: de liefde. Ik was smoorverliefd geworden op iemand, en wilde voor hem gaan.

Liefde maakt vaak ruimte voor de geboorte van iets nieuws. Ineens heb je het lef om een weg in te slaan die je normaal gesproken nooit bedacht had of zou hebben gedurfd. Dat kan liefde voor een persoon zijn, maar ook voor een passie, droom, hobby en allereerst natuurlijk voor Jezus. De geboorte van iets nieuws gaat vaak gepaard met het laten sterven van iets wat daar niet meer bij hoort. Je zult iets anders moeten loslaten. Dat kan ontzettend spannend zijn. Want wat vertrouwd was en goed voelde, laat je sterven voor het onbekende. Hoe zal dat uitpakken?

In bovenstaande tekst gaat het over Gods liefde voor Sion (Jeruzalem). Zo lief heeft God ons ook, we mogen deze tekst ook op onszelf betrekken. Er staat dat we in Gods handpalmen zijn gegraveerd. Dat gaat veel verder dan dat God ons vasthoudt. We zijn deel van zijn handen geworden. Zo zijn we, in de weg die we gaan, voor altijd aan God verbonden. Hij gaat mee. De liefde van God maakt dat we Hem mogen vertrouwen wanneer we aan iets nieuws beginnen én iets vertrouwds moeten loslaten. Wat wacht er in jouw leven om geboren te worden, en wat moet je daarvoor loslaten, laten sterven? Durf jij samen met God het verlangen van je hart te volgen?

Gods belofte daagt je uit

De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn.

Genesis 12:1-2

Genesis 12:1-4

Wat mooi. God spreekt en Abram hoort duidelijk zijn stem. We weten niet precies hoe, maar Abram wist dat het God was en besloot naar Hem te luisteren. Het is nogal wat: je vertrouwde plaats, je familie en je land achterlaten om naar een totaal onbekende plek te gaan, waar je dan mag wonen. Dat voelt als sterven. Abram moet wel een groot vertrouwen in God hebben gehad, dat hij durfde vertrouwen op de beloften van God dat er een nieuw leven geboren zou worden.

Ik denk dat die belofte dé reden was waarom Abram vertrok. Want in Genesis 11 staat dat Sarai, zijn vrouw, geen kinderen kon krijgen. Het hebben van kinderen was in die tijd ongelooflijk belangrijk. Het gaf je aanzien in de gemeenschap. Maar belangrijker nog: in het Oude Testament gaf het voortbestaan (het noemen/herinneren) van jouw naam door het nageslacht jouw leven waarde. Je wilde herinnerd worden om wie jij was.

Abram zal door het gemis van een nageslacht echt geraakt zijn door de belofte van God. Daarom durfde hij alles achter te laten en te gaan.

God kent onze verlangens en gaat daar niet aan voorbij. Ik heb lang gebeden voor een partner, en toen hij kwam, wist ik: dit is van God. Hierdoor durfde ik een andere weg in te slaan, iets nieuws geboren te laten worden. Welke belofte heeft God jou gegeven? Durf je jouw oude leven te laten sterven, in het vertrouwen dat Hij een nieuw leven geboren laat worden?

Loslaten om het beste te bereiken

Zo trok Abram weg uit Egypte naar het Zuiderland, hij en zijn vrouw, en alles wat hij had, en Lot met hem. Genesis 13:1

Genesis 13

Wat een gedoe. Abram was gehoorzaam op weg gegaan naar het beloofde land en nam zijn vrouw en al zijn bezittingen mee. En Lot. Maar dat was niet Gods bedoeling. De opdracht was zijn familiekring achter te laten. De belofte die God gaf, was voor Abram, niet voor Lot. En dat gaf gedoe. Want het beloofde land liet niet toe dat Abram en Lot bij elkaar woonden. Ze hadden beiden veel bezittingen en het land was gewoon te klein. Er ontstond ruzie tussen de herders van het vee van Abram en dat van Lot. Uiteindelijk gaf Abram Lot de keuze waar hij wilde wonen en scheidde hun wegen. Pas toen sprak God weer tegen Abram en herhaalde Hij (vers 14-17) de belofte die Hij eerder aan Abram had gedaan.

Als je je oude leven niet laat sterven, als je het met je meeneemt, kan het een enorme ballast worden wanneer je een nieuwe weg inslaat. Zelf wilde ik mijn oude leven niet echt achter me laten toen ik trouwde en verhuisde. Ik deed enorm mijn best al mijn vrienden, kennissen, kerk en vorige burens vast te houden, terwijl ik die van mijn man erbij kreeg. Het putte me volledig uit en gaf veel onrust.

Loslaten geeft je de vrijheid voluit te genieten van wat God je geeft op jouw nieuwe weg. Je nieuwe leven helemaal geboren laten worden, ontdekken en laten groeien maakt dat je uiteindelijk Gods zegen gaat ervaren in de keuzes die je hebt gemaakt. Gun jij jezelf die ruimte?

Houd je focus

Blijf in Mij, en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet in de wijnstok blijft, zo ook u niet, als u niet in Mij blijft.

Johannes 15:4

Johannes 15:1-8

Soms word je volledig in beslag genomen door alle bezigheden van je dag. Je hebt een volle agenda, drukke werkdag, 's avonds wordt er veel verwacht thuis, in je kerk, bij het sporten of andere bezigheden. Als je eindelijk aan het eind van de avond even voor de tv zit om bij te komen, val je vanzelf om van de slaap en is je dag voorbij.

Het eerste wat ik altijd verlies tijdens drukke perioden is focus. Ik word beheerst door mijn agenda in plaats van andersom. Het maakt dat ik niet toekom aan wat ik écht belangrijk vind. Ik richt me op alles om me heen, in plaats van op Jezus. Ik val in slaap tijdens het bidden, zo moe ben ik. En de Bijbel wordt niet opengeslagen.

Je bent opnieuw geboren om écht vrucht te dragen. Om echt verschil te maken in het leven van alledag, moeten we in Hem blijven, zoals Hij ook in ons is. Los van Hem kan ons leven alle kanten op gaan en worden we een speelbal van wat de dag brengt. In Hem blijven betekent volgens mij: beseffen dat ons leven van Hem is. En als Hij in ons blijft, kan Hij door ons heen doen wat wij niet kunnen, zoals in vers 5 staat. Als we vanuit die houding leven, kijken we met een andere blik naar de wereld om ons heen en worden we misschien wel verrast door wat er allemaal op ons pad komt.

Investeer wat jij hebt ontvangen!

Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe slaaf, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.
Mattheüs 25:21

Mattheüs 25:14-30

We hebben van God talenten gekregen. Zomaar, een kostbaar cadeau dat we bij onze geboorte hebben meegekregen. We hebben het niet verdiend, Hij was het ons niet verplicht, maar Hij gunde het ons. Ik vind het mooi dat God de talenten die Hij geeft afstemt op ieders bekwaamheid. Hij heeft ons gemaakt en weet precies wat we aankunnen en wat niet.

God vertrouwt erop dat we met die talenten aan de slag gaan. Onze talenten inzetten om Hem en de ander te dienen. Zo heeft Hij het bedoeld.

Hoe gaaf is het als je ontdekt dat je vrucht draagt, dat je groeit in dat wat je gekregen hebt, dat je door jouw talenten verschil maakt in het leven van iemand anders. Het zou zomaar kunnen dat jij een steentje bijdraagt aan de geboorte van iets nieuws bij een ander.

Met schaamte moet ik toegeven dat ik mijn talenten ook weleens in de grond stop. Ik laat ze gewoon sterven! Omdat ik bang ben, of ja, soms ook lui. Misschien herken je het wel, onze 'oude' natuur is soms ook egoïstisch. Wat hebben we elkaar als zussen toch nodig om elkaar uit te dagen Gods weg te blijven lopen en deze houding te laten sterven. God heeft in ons geïnvesteerd. Investeer jij wat je hebt gekregen in de ander?

Opdracht: iets nieuws geboren laten worden

De weg die we mogen gaan, is een leven in verbondenheid met God. Wanneer je meer van God ontdekt, kan het zijn dat keuzes die je in het verleden hebt gemaakt niet meer passen bij de persoon die je nu bent. Er zijn nieuwe ideeën of verlangens geboren, die niet echt kunnen ontwikkelen omdat je het oude leven dat zo vertrouwd is niet wilt laten sterven.

Schrijf vandaag eens op waar het schuurt in je leven. Welk verlangen is er ontstaan, dat niet tot bloei komt, en waarom niet? Wat houdt je tegen om de goede keuzes te maken waar je eigenlijk al een tijdje van overtuigd bent? Waarom durf je je oude leven niet te laten sterven? Er kan pas iets nieuws geboren worden als er ruimte is ontstaan.

Dit is geen makkelijke opdracht. Soms weet je het gewoon niet. Je merkt dat er iets niet klopt, maar kan er niet helemaal de vinger op leggen. Praat er dan eens over met een goede vriendin, partner of eventueel een coach. Hun inzicht kan je zomaar verrassen.

God kan je helpen om nieuwe keuzes te maken. Praat met Hem over alles wat je ervan weerhoudt om het nieuwe dat je zo graag geboren wilt zien worden te omarmen.

WEEK 2
ZONDAG

DE GEBOORTE VAN IETS NIEUWS

Gebed

*Vader in de hemel,
dank U wel voor het leven dat U mij hebt gegeven.
Dank U wel dat ik stap voor stap mag ontdekken dat het leven met U goed is.
Dank U wel dat ik de beloften die U mij hebt gegeven mag omarmen,
omdat U te vertrouwen bent.
Heer, help mij om mijn oude leven echt te laten sterven,
zodat er ruimte komt om nieuwe talenten te ontdekken,
vrucht te kunnen dragen.
Wilt U dit uitwerken in mijn leven?
Ik ben afhankelijk van U, Heer, en ik kies ervoor om dicht bij U te blijven.
Help mij om mijn focus op U te houden.
Ik wil U eren.
Amen.*